

вихъ единъ темелляхъ, съ което му изявихъ какъ искамъ да играшъ съ него. X. I, 152.

Темель (*temel*, s. t. *Base*, *fondement*, съ греч.) с. м. основание. Темель ке туритъ само отъ стребро, А покро-отъ отъ жежено злато. *M. 47*. Съ обложиле деветъ майстори, Кой ке ми до'ить рано со ручекъ, Mie него темель да го кла'име. *M. 162*. Ни темали Турци не остафть, На Рисяни законъ ке растуратъ. *M. 47*. Пирамиди-тѣ имѣтъ широко основание (темель). *J. 31*. Безъ коккали человѣкъ щѣше да е каквото кѣща безъ подпирки й безъ темели. *Ber. 111*. Темелятъ на въспитаніе-то, основаніе-то му са тури отъ майка-та на дѣте-то подиръ само-то му раждане. *L. Д. 70 р. 171*. Нѣма да фане темель (не укрепитъся, не пуститъ корней) только въ перенос. см.—

Теменѧ с. ж. Теменахъ с. м. Теменѣ* с. с. (*temennä et temenni*, s. a. *Prière, voeu*) поклонъ: Богатитъ нито мѣ внимавать когато ся срѣщвамъ ся тѣхъ и ся отбивамъ да не имъ нѣкакъ мина пѣть, правящъ имъ темене до земята. *X. II, 7*. Съ надѣжды сладки опоенъ Се Абдуллахъ тѣмъ поклонилъ И крайно имъ благодарилъ, Като имъ е далъ искренна Чакъ отъ земята „темена“. *Пс. 11—12 р. 134*. Даки то си наведе още по-ниско челото, отстѣни малко на страна и направи отгорѣ още единъ теменахъ на ревизора. *Митроб. 27*.

Теменуга с. ж. фіалка. **Теменушка** ум. фіалочка: Сини квти—темянуги, Желта била кумопига И цървена перунига. *ib. 167*. Девойко,—, убава девойко! Летна перенуга, зимна теменушка! Що си расцѣтила рано претъ Велигденъ,—велѣка неделя. *M. 616*. Тименуше гайтанутше! Бела сал бело бѣ, А лудо се въ грди бѣ. *B. 81*. Темянуга и синчбд. *Пс. 13, 145*.

Темесукъ Темесюкъ* (*temesuk*, s. a. *Billet obligatoire, acte authentique et obligatoire, obligation*) с. м. долговой документъ, долговъ записъ: И така единий зе темесюка си а другой лиры-ты и отиде на печалъ. *L. Д. 1869 р. 179*. Тамамъ осемдесятъ хиляды само въ темесюцы имамъ. *ib. 70 р. 170*.

Тѣменъ Тѣмна (Темна) пр. темный: Теменъ облакъ *M. 10*. Темна мѣгла. *ib. 12*. Тѣмна съ могла зададе *От горе от Яла-гюна. Пс. 11—12 р. 168*. Притѣкла е Тунджа матна вѣда, Край и бие вов темна темница. *Пс. 13, 149*. Та си влезе въ темни конушкици, Си отседла своя бѣрза коня. *M. 123*. Рикна воль въ теменъ долъ, Чуя лисиците, опарчїа опашките (тѣпанъ). *M. р. 531. (нат.)*. Аку убыдиши за день до край тевна (товна) земя, Чи ща ти харизамъ триста бѣли гроша. *Ч. 326*. Кални друми пре(х)оди(х)ме, тѣмни ибщи премѣна(х)ме. *Пс. 8, 107*. **Темерутъ* Тимирутъ*** (*temerrud*, s. a. *Opiniâtreté, désobéis-*